

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septeman: Duminec'a.

820 Bursat

Pretulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.
 " " " " jum. anu 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 „ — „
 " " " " „ j. a. 3 „ 50 „

Pretulu insertiunilor:

Pentru publicatiunile de treiori ce contienu
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 l. v. a.

Correspondintele se se adreseze la Redac-
 tiunea dela

„BISERIC'A si SCOL'A“

Er banii de prenumeratiune la

Tipograf'a diecesana in Aradu.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE

LA

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Cu 1 Ianuaru 1882 deschidem abonamentu nou la „Biseric'a si Scól'a.“

Rugamu deci pre toti, cari dorescu se prenumeratiune, sa adreseze la Redactiunea noastra, insinuarea abonamentelor, pentru cá se ne scimu orientá in privinti'a esemplarielor de tiparitu.

Conditiunile de prenumeratiune remanu totu celea din fruntea fóiei, adeca:

Pentru Austro-Ungaria 5 fl. v. a., la anu; 2 fl. 50 cr., pe jumetate anu.

Pentru Romania 7 fl. v. a., la anu; 3 fl. 50 cr. v. a., pe jumetate anu.

Totodata rugamu pre dd. abonenti se noteze legibilu adresele, post'a ultima si locuinti'a.

Banii de prenumeratiune ne rogamu a-se adresa la tipograf'a diecesana in Arad, mai cu inlesnire prin asemnatiuni postali.

Redactiunea.

La inceputulu anului 1882.

A fost unu timp, ne spunu betranii, cand dilele insemnate de preste anu erau pentru poporulu nostru adeverate dile de serbatóre. Semtiulu religiosu si adeverat'a pietate, ce impodobiau pre parintii nostri, faceau, ca dilele de serbatóre se fia adeverate dile de bucuria pentru romanulu, carele inzestratu cu aceste calitati frumóse scia, se infrunte cu barbatia greutatile vietii, ca astfelu serbatorile se-lu afle totdeuna gat'a de serbare.

Nu astfelu este inse astadi. Necazurile cele multe, cu cari avemu a ne luptá, calamitatiile, ce se urméza dilnicu asupra nóstra, ne au strepusu intr'o situatiune, incát serbatorile nu ne mai dau acea chrana spirituala, carea se ne veseléseca inim'a, si se ne strepuna in aceea stare placuta, carea se ne dea puterea de viétia spre a poté continuá cu mai mare usiurintia lupt'a, pentru carea suntem nascuti.

Anii vinu, si trecu iute. Cu ei impreuna ne trecema si noi, si ne apropiamu totu mai tare de momentul, in carele avemu se damu séma a viétii, cum am vedea in lantulu celu mare, de carele ne amu facutu partasi: de viétia.

Acum ne aflamu éراسi la inceputulu unui anu nou, dar actualitatea, presentele nostru nu ne multiamesce nici ca societate nici ca individi.

Dorimu, si asceptámu cu totii o stare si sórte mai buna.

Nimicu mai naturalu si mai indreptatitu ca acésta dorintia, căci facutu este omulu, ca numai pana atunci se-se semta bine, pana cand speréza o sórte mai buna, unu viitoriu mai fericé. Acésta sperantia este pana, carea ne nutresce, si puterea, carea ne sustiene.

O taina ascunsa este viitoriulu pentru individi si popóre. Nimenea nu scie ce-lu poté intempiná diu'a de mane. Valurile vietii sunt multe, greutatile mari si nesfersite.

Cu tóte acestea cine este omulu, carele se despereze, daca este armatu cu credinti'a, ca nu este facutu de Domnulu, ca se se chinéseca, ca se-se tortureze pre pamentu?

Ori cât este de tainicu viitoriulu, ori cât este de nepetrunsa si de necunoscuta sórtea, ce ne ascepta, totusi ne remane o lumina si in acésta directiune. Viitoriulu oricui este strensu legatu de presente si trecutu. Astfelu lumina,

care ne da direcțiunea în această privință este prezentele și trecutul nostru.

Se facem deci, ca aceste două se fiinso-cite de acea calitate, pentru earea suntem așa dicendu născuți, de acea calitate, carea trebuie se ne orneze pre tot: de convingerea a în totu momentulu ne am implinitu detorințele împreunate cu viața cu deplina conștientitate.

Sub scutul acestei convingeri nu este nu ne poate accepta altceva, decât numai bine.

Detorința implinită, virtutea severă: nu este cazul, se conduca pre omu aiurea, decât la bine și la fericire.

Acăstă este deci ceea ce dorim noi acum, la începutulu anului, se dea Dumnezeu tuturor: fărâ și perseverența de a implini cu scunpeate detorințele împreunate cu viața și pozițiunea ce ocupam.

Suntemu unu popor trecut prin multe ispite ale sortii, dar cu toate acestea unu popor viguros, și înzestratu întru prisosința cu toate acele daruri, ce caracterizează popoarele june și pline de viață.

Ei bine, se usam de aceste daruri, se inactivam aceste forțe întru implinirea detorinței pre toate terenele, și atunci rezultatele nu pot se lipsescă, speranțele noastre nu pot se nu se realizeze.

„Anii ce urmăze ne vor găsi totu mai înfrânti și în o stare mai bună, în o stare de fericire.

Ceea ce din nimă dorim atât onoraturii nostru publice, cât și întregu poporulu romanu.

Religiunea și materialismulu modernu.

„Poporulu celu mai învătătu dacă nu va fi totodată și poporulu celu mai religios, nici odată nu va fi poporulu celu mare, poporulu-imperatu.”

Aimé Martin.

Cele mai principale sisteme filosofice, dela Cant în coci, au avutu de obiectu cercetarea și cunoșterea temeinică a religiunii în generalu și a creștinismulu în deosebi. Dar opus cu aceste sisteme, în același timp s'au dezvoltat și altele, care atingu religiunea și creștinismulu în modu prejudicios, și le ataca chiar de adreptulu. Astfelu sunt: pesimismulu, pozitivismulu, darvinismulu și materialismulu.

Dar ce avem noi cu pesimismulu lui Schopenhauer? va dice cineva, cu pozitivismulu lui Comte, doctrinile lui Darwin și cu materialismulu lui Moleschott și Buchner? Filosofese Nemții și

Englezii cum le place, filosofi'a lor nu convin cu firea și temperamentulu romanulu. Cu tot acestea, trebuie se marturim, influențele perniciose ale acestei filosofii nouă se simțeser deja prea tare în mișcarea noastră socială și intelectuală. „La noi deja vedem scriitori tineri, dice d. Leonardescu, plini de talente, cari ocupa pozițiuni înalte în ordinea intelectuală declarându-se pe fatia fatalisti, materialisti și athei!“¹⁾

Ba, noi spunem și mai multu. Am vedutu unu ateu vice-presedinte alu camerei române, am vedutu pe unu materialistu pronunțatu ministru de culte și instrucțiune! Ce ironie și batjocora pentru a țara eminentă ortodoxă!

Acestate le dicem cu privire la cei din România liberă. Er în cât ne privește pe noi cei din coci de Corpaci, nevoile vieții sunt cu multu mai grele și mai seriose decâtu cineva se se ocupe cu astfelu de deplorable rataciri a-le spiritulu omenesc. Necredințosi de profesiune la noi nu esista, decâtu indiferenți. Și este bine așa, căci nu cu ideile și principiile ateistilor ori materialistilor națiunile au ajunsu la cultura și civilizațiune. Credința, religiunea, a fost totdeauna pârghia care a înălțatu națiunile, și au făcutu din celea mici, națiuni mari și puternice. Religiunea, afara de binele moralu care ni-lu face prin dezvoltarea simțemintelor de caritate și umanitate, ea mai este și sorgința poeziei și a științei, prin care s'au civilizat lumina. De aceea poezia înaltă, muzica înaltă a amorulu adevăratu, onoarea și conștiința, au începutu a slabi, pentru că au începutu a slabi percepțele și principiile religiunii. De aceea vedem tineri în cea mai frumoasă vârstă, decepționați, fără nici o credință în viitoriu, fără nici o așteptare de fericire!

Dar formele religiunii, sunt numai pentru cei ignoranți, ne dicu era domnii nostri filosofi. Acăstă este adevăratu pe cât timp omeni nu vor cunoșce ori nu vor vrea a cunoșce veritatile și puterea santei religii. „Religi'a, dice candidulu filosofu Aimé Martin, este prin cultulu ei, prin misteriele ei a copilariei societăților; er prin amorulu ei este a tuturor gradurilor civilizației trecute, prezente și viitoria. Acăsta religie înălțat inteligințele cele mai umilte, precum asemenea umilește pe cele mai sublime capete. Ea este religi'a seracilor și a nenorocitorilor; este făcută pentru omu, căci e făcută pentru alinarea durerii. Că învătătorii vor visă

Ea dar va rămâne pentru tot ceea ce o numește Bacon aroma cunoștințelor. Înarmată cu ajutorul religiei creștine, spiritul omenesc, care rămăsese în timpul de 5000 de ani ca îngenuchiat în starea de copilărie, s'a ridicat la o înălțime ce nu o cunoscuse niciodată; el a mers din progres în progres. De nouăsprezece secole acum nici un progres social nu s'a făcut, alu cărui indemn se nu fi fost religia creștină, ea a curățat lumea creștină, a civilizat lumea barbară, a îmblândit lumea feudală, religiei se detoșează emanciparea intelectuală a secolului patruzeci și nouă, emanciparea religioasă a secolului șaisprezece și emanciparea politică a timpurilor de față. Estasiat de aceste progrese colosale Voltaire esclama: „Când vezi că rațiunea face progrese așa de minunate, dar numai din momentul predicării evangheliei, atunci trebuie să privești la credința ca o aliată, carea vine în ajutorul tău, și nu ca un inamic, pe care trebuie să-l atacă. Încercate a-o iubi și nu teme de ea.“

În general toți filosofilor cei adevărați, toate inteligențele mari din lume s'a spriginit pe credința creștină. „S'ar putea produce usor, dice d'Alembert, list'a oamenilor mari, cari au primit religia, ca pe o operă a lui Dumnezeu; list'a ce ar fi capabilă de-a șterge spiritele cele mai bune și satisfăcătoare pentru a impune tăcere unei mulțimi de conjurați, inimi slabe ai verităților necesare oamenilor, ce le-a aparut Pascal, care le credea Newton, și care le-a respectat Descartes.“ Toate progresele mari ale spiritului omenesc în științele exacte, de care suntem așa de mandri, s'au făcut în timpul și prin oamenii credinței creștine, în timpul ce necredința n'a produs, ci numai a cules fructele civilizației. De aceea credem a fi lucru prudent, ca acei oameni a căror idei în respectul religiei nu pot aduce veri unii bine societății, dacă nu se pot emancipa de ele, păstreze-le atunci pentru sine. Destule vicii, destule suferințe sunt în lume, ca se nu mai adăugăm și necredința.

Gintea latină din carea face parte și națiunea română, esita dela diei, ea are destinațiunea cea mai înaltă de-a reprezenta pe Dumnezeu pe pământ:

În ziua cea de judecată,
Cându-ți fată în ceru cu Domnul sântu.
Latină gințe a fi întrebata:
„Ce ai făcut pe acest pământ:
Ea va răspunde sus și tare:
„O Doamnă! În lume câtu am statu,
„În ochii tei plini de admirare.
„Pe tine te-am reprezentat.“

(Va urma.)

Despre peccatele noastre igienice și despre multe altele.

Conferința ținută în sala mare a Institutului teologic-pedagogic din Arad, la 31 Decembrie 1881 — de profesorul de igienă

Dr. G. Vuia.

Domnilor și Doamnălor!

Eu postu. Totu creștinul evlavios și trage s'ema cu peccatele ce le-a făcut contra lui Dumnezeu și a semenilor săi, le mărturisește și-și, plăca apoi cu sufletu cernit de căința la preot și împărțindu-le acetuia, pastoriul sufletesc în puterea darului ei i s'a dat de sus, i-pune în prospectu iertarea cerșă — dar numai după ce va suporta penitența ce i-a dictat-o. Astfel se curăță creștinul de peccatol sufletesc.

Sunt însă o multime de alte peccate, care le comite omul, creștinul ca și păgânul, barbatul ca și femeia pe totu ziua cu știința sau fără știința, cu fapta și cu negândirea, cu gândul numai niciodată. Astfel de peccate rar se mărturisește, și dacă da, de comunu numai atunci când peccatosul geme sub povara asprei penitențe dreptu răsplata a peccatolor sale venite asupra capului său.

Deosebirea între peccatele morale-religioase și cele, de cari am să vorbesc este, că precând cele dintăi se comit contra lui Dumnezeu și a oamenilor — acestea le face omul contra lui însuși, pe când celea se mărturisește la doctorul sufletesc, acestea ar trebui să se mărturisește la doctorul trupurilor, celea dacă sunt grele au să-și primescă răsplata pe totu lume, acestea însă se răbuna ele înseși totdeauna încă pe această lume. În una convinu: La amendouă categorii sunt peccate stramosiesci; și pentru peccatele grele și desu repetite ale părinților au să suferă și generațiunile următoare. În fine postulă te curăția de peccatele religioase, precum și de cele igienice dacă n'au fostu prea mari.

În buna credință ca am reușit a vă dispune să credeți dlor și dnelor ca nici peccatele de cari am să vorbesc azi — peccatele igienice, nu sunt de cele ușurele — ca se ne potemu juca cu ele a bunăoară ca și peccatele cari le facu ochii și sprincenele:

„Ochii și sprincenele
„Facu toate peccatele
„De n'ar fi ochi și sprincene
„N'ar mai fi peccate grele
„Ci ar fi mai ușurele
„Ne am putea juca cu ele.

Ve rog să-mi dați voia acum în sezonul predicilor a vă ținea o mică predică asupra micilor și marilor peccate ce le comite lumea față de frunz'a și singur mântuitoră, dar tot-o dată și aspră religia a Higiei. Și precum doctorul sufletelor de pe amvon predică preceptele igieniei morale — căci ce alta e religia, decât codicele legilor despre scânatatea și salutea sufletului, așa și eu cel mai mic între doctorii trupurilor am să espun abaterile dela legile igieniei fizice, va să dica dela legile sănătății și salutei trupesci. Creștinii cari se simt atinși când preotul li însira peccatele, cam au datin'a a eși unulu — câte unulu din biserică; cât pentru mine, sum sigur că n'o se patu unu atare blamă-giu declarandu pe cei prezenți dela începutu — scuțiți de peccatele igienice.

În numele Higiei deci înainta!

I.

Higi'a, dieiti'a sanataii, acésta fecióra frunósa ca lebed'a, curata ca sórele si intielépta cu dieitate ce i-se atribuesce, a fost fic'a dieului vindecarei Esculapu. Tatalu vindeca bólele, si ca atare a fostu patronulu sciintieloru medicinei, ér fic'a era numai on-servatórea sanataii si preintimpiná bólele. Ast'a noa e o sciintia si se numesce *higiéna*.

De atunci au trecut mii de ani, decând acetu tata; alu mediciloru dinpreuna cu dragalasi'a-i fecira fusera aredicati de catra greci mai pre susu de muritri. Adi sunt alte timpuri, alti ómeni. Nu pentru ca dra adi nu s'ar mai preconisá nimenea de sfantu neruritoriu. De acestea se facu si in dilele nóstre. Iai deunadi se inrolara cu ghiutur'a sfintii in olimpu vaticanului din Roma. In alte privintie s'au schimbitu timpurile. Adi dupa dicál'a románului mai multu fae oulu decát gain'a. Mai intielépta si mai invatiata e Higi'a decát Esculap. Preceptele Higiénei sunt ót atátea, regule de auru cari daca le vei padi, si le vei cinsti, multi ani vei trai pre pamentu. Esculapu cu medicina? câteodata te vindeca, de multe ói trebue se te multiamesci, daca ti póte alina dorerea si usinrá suferintiele, ér când ai vatamatu prea sintitoriu pre Higi'a, Esculap te parascesce, atunci esi perdutu!

Frumóse simple si vedite suntu lucrurile tab Higiéna, si cu tóte astea vai câtu de micu este numerulu adeveratiloru tei credinciosi. Grele si tainice cum sunt arcanele medicinei, si totusi tóta lumea e plina de medicastri, cari se simtu a fi alesii apostol ai vindecarei neputintieloru omenesci. Totu omulu se geréza de medicu, si cáti din compatimire séu cunoscintia pretenésca cercetéza vr'unu bolnavu, indata i si recomanda léculu infalibilu spre alu vindeca. Dar nu numai in timpululu de adi dar in tóte partile de atari medici, totdeuna era asia. Napoleonu celu mare intréba odata pe maresialul seu — unu omu glumetiú, a carui umora placea multu marelui beliduce — care meseria e cea mai latita in Paris? „Meseri'a mediciloru“ fu respunsulu laonicu alu maresialului — „Cum se póte?“ — In câteva dile ti-aduca o statistica a mediciloru. Diu'a urmatóre maresialulu se posta cu faló'a legata in foisiorulu unei bisericé. Cáti cunoscuti trecura pe langa elu lu-intrebara celu dóre. Elu se vaiata la toti de durere de masele. Fiecare se grabi a-i recomanda câte unu mljlocu contra dureriloru de dinti; pre acestea lécúri elu tóte le scrise dinpreuna cu numele persóneloru in caricic'a, ce o portá la sine. Cu modulu acesta elu a nsemnatu preste trei sute de nume. Apoi se duse la curtea lui Napoleon si se arata si astui'a cu faló'a legata. Carele asemenea lu-intreba: „ce ti-e?“ — „suffer de o cumplita durere de masele“ — „Pune prafu de pusca moiatu in cognak, si te vei vindeca“ Maresialulu multiami de sfatu, se duse acasa si insense numele Dr. Napoleon in fruntea celoru trei sute si mai bine de doctori. In alta di sanatosu si voípsu éراسi merge maresialulu la curtea imperiala, si preda acestuia carticic'a cu insemnarile, istorisindu-i cele petrecute. Napoleonu rise cu dulce si recunoscu si densulu cá nu numai in Paris ci in tóta lumea medici sunt mai multi.

Am auditu dicandu cá ar fi undeva o tíera, unde medicii de profesiune se platescu cu anulu, dar numai daca clientulu in decursulu anului intregu a fostu sanatosu; la casu de bolnavire mediculu la anulu nou se alege cu buzele umfiate, ba mai are se-lu

cureze, si se platésca contulu farmacistului. Veti dice dvóstra cá atare moda ar trebui sa se introduca si la noi. Ei bine, eu primescu. Primescu pentru unu onorariu bunu anualu a garantá de sanatarea clientulu care s'ar pune cu mine la tocméla, si me indatorescu sub pedépsa de a perde onorarulu a lu-curá si scapá din tóte nevoile trupesci cu exceptiunea acelor'a, despre cari se dice ca contra lorú „non est medicamen in hortis.“ O singura conditiune asi-pune. Se respecteze preceptele higiéne, si se nu faca nici odata pecate contra lorú.

Aceste regule se cuprindu in urmatórele: *sieptetaine*: 1. aerulu, 2. ap'a, 3. nutrimentulu, 4. caldur'a, 5. lumin'a, 6. miscarea si 7. Somnulu.

Când vei fi paditu si implinitu aceste taine asia precum se invatia aci, in sal'a, unde de dóue ori pe septemana se tilcuesce simbolulu credintiei higiéne, atunci cu fapte bune te-ai invrednicitu, vei ajunge adânci betranetie bucurandu-te de dile dulci si senine, caci in tineretie ti-ai impletitu o cununa pururea verde: cunun'a *virtutiloru higiéne*. — Ér de nu respectedi aceste regule de auru — vei peri de multimea pecatelorú! Aerulu e celu dantaiu si celu mai eftinu nutrimentu. Cu tóte astea audisem mai nu sciu când, dicend unu omu catra celalaltu „eu nu traiescu din aeru.“ La aceste vorbe atât de nerumegate me apropiatu de ei si cu indiscretiune higiénica ciului se-i audu ce vorbescu.

„Dle epitropu dise unulu dintre ei me rogu cu aplecatiune se binevoiesci a-mi mai da cátiva florini din restanti'a salarului ce am la stim. dvóstra.

„Nu potu dascale, nu-su bani in cassa!“ Pe scóla e o datoria de mai multe mii de florini, adi mane seva vinde la duba, daca nu ne vomu ingriji de unu alu 3-lea popa harnicu de a incassá birulu, si a face ordine in comuna. Pana atunci ai se astepti.“

„Dar me rogu de spectatu Dvóstra, eu inca nu potu trai din aeru.“

Nu ascultai mai departe, ca audindu de repetite ori cele din urma din gur'a unui invetiatoriu m'am dusu necajitu. Se vede, cugetam intru mine, ca pe timpululu când a umblatu acesta la preparandia nu s'a propusu higiéna.

A dice ca omulu nu traiesce din aeru este celu mai mare neadeveru. Intrebu eu, din ce traiesce omulu din momentululu nascerii sale pana a nu cunósce laptele, — ceea ce câte odata duréza mai multe dile? Din aeru. Din ce a traitu Dr. Tanner (daca e adeveratu) 40 de dile? Pe langa apa — din aeru. Se scie ca Dr. Tanner pretindea a i se aerisi desu odai'a sub timpululu remasiagului. Dar óre bolnavii cum ar putea trai septamani, ba luni intregi — fara alimente daca nu ar avé aeru? Sau bietii soldati in resbelu, când nu arare-ori dile intregi suntu lipsiti de ori ce altu alimentu, singuru aerulu curatu ii-sustiene,

O spunu dara sus si tare ca se me auda si dascalulu celu cu léf'a in restantia, ca aerulu atmosfericu care invelesce rotogolulu pamentului pana la 12 mile — este primulu si indispensabilulu nostru alimentu. De ori ce altu alimentu séu beutura poti fi lipsitu mai lungu timpu, când inse ti se va de-trage aerulu, in câteva minnte ajungi in sinulu lui Avramu, séu precum vorbescu babele nóstre.

„Ai pusu fatia la pamentu
La pamentu la érbu verde.
Ca se nu-ti mai tragu nadejde.“

Eramu inca baiatu mai micu decât ca se me fie fostu datu tata la scóla, cand o intemplant, de care si adi me infioru, m'a facutu se recunoseu ca fara aeru nu poti trai nici dóue minute. Trei baeti intre cari si eu, ne jucamu cu o bute de curechiu góla; deodată bntea se restogolesce cu fundulu in sus si eu me vedu sub bute pana când ortacii se urca pe fundu, si incepu a bate cu piciórele marsiulu ostasiloru. La inceputu mi-placú cum mérsa si dadeam si eu la tactu. Dupa câteva secunde inse nu-mi mai place sub bute, si strigu se me lase se iesu. Camaradii batu toba si nu andu. Strigu si mai tare, dau in bute, totu in zadar, loru li place marsiulu. Atunci eu simtind ca sum aprópe se me inecu me opintescu din tóte puterile unu desperatu — era lupt'a pentru esistintia — si inbordu bntea de pe care hotii de ortaci cadu dea dura. In fine am scapatu, tienete apoi la noua lupta, lupt'a dreptului contra fortiei. — Bâétulu de atunci s'a facutu omu si inca barbatu unei femei, dar bntea de curechiu n'o mai póte uita, ba nici curechiulu nu-lu mananca daca-e din bute.

Glum'a la o parte dar astfeliu de atentate la sanatatea si viéti'a omului — desi nu de unu periclu atât de iminentu — se comitu fórté desu nu numai de copii ignoranti ci si de ómenii procopsiti. Ên se mai aducemu spre ilustrare unu esemplu din cele multe. In cas'a dlui Grivitian gíntea latina se inmultiesce cu o nóua odrasla. Am disu ca nutrementulu celu dantaiu a omului este aerulu atmosfericu. Ei bine miculu dorobantiu e cerbicosu nu-i place aerulu ce i se imbiã elu nu da semnu de viétiá, atunci o mana aspra si nemilósa lu-prinde lu-redica in susu, lu-scutura, si stropindu-lu cu apa rece lu-face vrend nevrendu se se indópe de aerulu din casa ce lui nu-i place. Elu face o inspiratiune profunda dar numai pentru ca cu unu plansu jalnicu se protesteze contra acestei tractari nehigienice. Protestulu insa nu se considera, ba parintii si toti cei de fatia se bucura de aceste vaietari, caci suntu semnele unei vieti noi, dar sant'a Higia elatina din capu, caci aci érási s'a comisu unu pecatu higienicu stramosiescu care se imprima copilului indata la nascerea sa. Au nu e pecatu a fortia plapandele si vestatele organe se se umpla de unu aeru infectu, stricatu si necuratitu prin lacomi'a ómeniloru din casa, cari cine scie de câtu timpu tienu usi'a si ferestrele hermeticu inchise sub cuventulu, ca se nu ajunga aeru rece la mama. O, credintia desiérta in care trebue se creácamititelulu nevinovatu, déca desele atentate asupra lui comise preeát timpu va trai nu-i voru curmá prea curendu viéti'a, este, ca baetalt e odrasl'a unu rege" si vitia de stejaru, si apoi stejarulu infrunta multi viscoli fara ca se-si plece pisculu. Dar se nu se incréda nimenea in tari'a constitutiei sale fisece, precum nu ne potemu increde in cea politica sub carea toti gememu astadi. Stejarulu celu mai falnicu la aparintia, daca rodu cari la radacina lui, se istovesce si pere.

II.

Avemu frica de aeru, de acestu daru alu natu-rei, pre care Ddiu cu atât'a imbelsingare l'a datu creatureloru sale. Singurulu nutrimentu pentru care inca nu platimu dare de consum. — Ast'a pe noi nu ne privesce, vor cugeta unii dintre Dvóstra, noi nu avem frica de aeru; am petrecutu noi la munte „la por-siorei“ o di intréga, am dormitu in valea Cladovei sub ceriulu liberu tóta nóptea si nu ni-a fostu frica de aeru.“ Da, vara, candu aerulu adia linu, si când

zefirii noptii se ingana cu visurile creeriloru invap-iați de „vinulu care veselesce inim'a omului“ Ên se vedemu cât timpu petrecemu in aerulu liberu iérn'a? Nu vorbescu de tieranulu muncitoriu, elu scie apre-tiui aerulu fara de a-i canóscé important'a insemnata-tea. Domnii suntu mai peccatosi in asta privintia. Se scóla dimiúetia la 8 óre, pléca la birou séu la scóla etc. Dara nu póte fi mai departe decât cale de 5 minute, petrece acolo mai de multeori totu siedindu la mésa pana la 12 óre; atunci pléca dreptu acasa (alte 5 minute) unde remane pana dupa prandiu, când apoi o ia ca in fuga pana la cafenea, care de comunu e cea mai deaprópe, dar se dicem cá totu in 5 mi-nute face dramulu. In cafenea sta intr'o atmosfera, unde tóte suntu in abundantia cu exceptiunea oxi-genului, acestui elementu de viétiá, fara care nu poti nici trai, nici chiar vegeta. Dupa ce óre intregi cu halosia si-a incarcatu plamanile — dicu halosie, pentru ca in caféna séu se disputa, séu se jóca de biliardu. In amendóe casurile trebue se inspire mai adencu, pléca, apoi érási la lucru facendu o cale de alte 5 minute, de unde numai sér'a vine acasa, ca se nu parasésca odaia pana in alta di când se incepe de nou virte-julu in acestu „circulus vitiosus“ Facend suma re-sulta 20 minute timpu petrecutu in aerulu liberu in 24 de óre fatia cu 1420 de minute petrecute in aeru inchisu si mai de multe ori stricatu de pulbere, fumu si alte ingredientie de putrejiuni animalice. Cati di-regtori, advocati, profesori, comercianti percurgu tóta viétiá loru dupa calapodulu descrier. Unii din ei pretindu a fi facutu din destulu recerintieloru hi-gienicé, daca facu o preumblare de $\frac{1}{2}$ séu 1 óra pe di séra candu aerulu e celu mai putienu curatu, si pe trotoar, pe langa pravalii pe unde trebue se ins-pira omulu aerulu alteratu de productele industriei si de exhalatiunea lumei multe ce undaléza pe asfaltu.

Flacaii petrecu cevasi mai multu in aerulu li-beru — dar érási numai pe trotoar pe timpulu candu ese lumea dameloru. Si cu tóte astea teneretulu, juni-mea nóstra de auru este mai peccatósa. Din care pri-privintia? me va intreba cineva din ei. Din aceea ca cu câtu timpu ambla ei mai multu pe afara, cu atât si întreitu mai multu stau si ei in cafenele plus ospetariile, cari in lipsa unei familii iubitóre li dau mársiavulu adapostu. Ospetari'a si cafén'a este, unde trebue se se ocrotésca betulu flacau in tóta diu'a celu putienu de trei ori, fie aceea santa di de craiunnu séu chiar de pasci. Mari peccate suntu acestea frati-loru garsoni, eu aci insa nu ve potu ajuta. Mergeti pana nu e tardiu la doctorulu sufeteloru, la unu preotu dupa randuél'a lui Melchisedecu, incunjurati de trei altariulu ca si Isaia se dantiúesca de bucuri'a întórcerei vóstre! Astfeliu sunt barbati. Dar damele? Sper ca prea stimatele nóstre dame me vor erta déca la insirarea peccatelor nu li-am datu intaiatatea. Au si dlor peccate higienice. Ceia ce vedemu la da-mele nóstre este, ca nu le vedemu — decât rarú esind la aeru: si aci pórtá vina barbatulu, barbatulu are lucru mai seriosu si mai de lipsa, decât ca se-si pórté nevast'a séu copii la preumblare. Singure femeile nu esu bucurosu pentru ca ce dice lumea déca le vede totu pe strada. Cea mai mare lauda ce punu barbati pe femei e, candu dicu: „totu acasa siede, n'o vedi nici odata pe strada.“ Êta prejudetie barbatesci asu-pra carora femeile nóstre, cari tienu atât de multu la bunulu loru nume, nu se pótu aredica. Nu putem in-sa scusa femeile, si nu li se erta peccatulu d'a nu-si scóte copii la aeru; aci tóta vin'a cade pe capetele

dloru. Lasa ca bietii copii in etatea cea mai frageda numai atunci se potu bucura de aerulu liberu pe $\frac{1}{2}$ óra, când e sóre — dar acasa inca suntu arestati in cea mai mica, mai intunecósa si mai putienu aerata camera a locuintiei, pre cand „salonulu,” odaia cea mai spatiósa si sanatósa sta góla pentru cá visitile suntu rare si scurte. Fric'a de aeru aci e grozava. Mititeiloru tóta érn'a nu, li se da voie se ésa din casa primavéra si tómn'a raru. Adi nu pentru ca e ventu, mane nu cáci e plóia, poimane e norosu si sufla unгурénu. Var'a se scotu si ei afara, dar tóta nóptea dormu in camera cu ferestrile bine inchise ca se „nu se racéscu.” Dar dloru mame si dñi tati pentru ce timpu cresceti dvóstra aceste mladitie; ce stejaru se va inaltia din aceste vitie sadite in gradin'a de sticla? Ore asia s'au crescutu si curcanii, cari „colo in Plevna la redute stateau voinici mii si sute“?

Fric'a de aeru ajunge la culme, când acel'a vine in forma de *curentu*. „Curentu de aeru“ (vulgo zug) cuventu infricosiatu care imple de gróza pe micu si mare. Mi-aducu aminte din pruncia cu cáta spaima fugeam de sub pórtá, când striga mama catra mine „fugi deacolo nu sta in zug.” Neavendu idea despre aeru si despre curentu mi-lu inchipuiam pre acest'a de unu balauru care e nevediuu si omóra copii cei rei. Aoleo Dómné, dar ce se dicemu despre conductorii trenurilor dela caile ferate, séu despre luntrasi marinari ca se nu amintimu de pacurarii nostri dela munte. Séu cine se bolnavesce mai curendu, dómná care se ferescu de curentu, séu fat'a de casa, care in tóta diu'a sta in curentu dintra ferestri si usi, si afara de acea sér'a la pórtá érási in curentu astépta se-i vina baditia. — „Acestia suntu dedati bre, cu asprimea aerului, cum ni vorbesci asia ceva!“ Ast-feliu ni se reflecta totu deauna la d'astea. Toemai aci e búb'a ca nu se dedau ómenii la tóte schimbarile din atmosfera, si pentru aceea apare curentulu de unu inamicu atât de infricosiatu. Leulu e o féra selbatica, care te sfasia in bucati, dar mintea omenésca ti-lu imblandiesce pana te lasa se te vári cu capulu in gur'a i cascata, fara se te vateme. — Nu aerulu rece si próspetu este noua dusmanu, ci celu caldu si statutu de dupa cuptoriu. Cei ce se temu de aeru sunt in tocmai ca sórele din povestea lui Isopu. Unu puia de siórece esindu intaia data din cuibu, repede si inspaimantatu fuge napoi la mama sa: „aoleo ce bidigania grozava vediui eu“ striga catra mumasa „cu crésta rosia, cu códa mare, cu pinteni si unghii mari, elu striga tare, si era se me mance. Eu tocmai me jucamu cu o fintia dragalasia, care avea unu capu rotundu, o códa frumósa si nesce piciorusie ca metasa, si mi se arata fórté pretenósa. Ahea apucu se se indeparta infricosiatulu de cocosiu — indata me ducu éra la draguti'a de pisica.“ „Sarmane baete dise siorecóc'a betrana, nu scii tu ca celu ce face sgomotu mare, raru este periculosu, dar totdeuna se te feresci de celu ce-ti magulesce.“ (Va urmá.)

Observari critice

de Trifon Militariu, capelanulu bisericeii gr. or romane in Satulu nou, asupra opúli compus de cuviosulu parinte Ierodiacon Simeon Popescu si intitulatu „Pnevma in Nicóeno-Constantinopolitanum.“

(Continuare.)

E de lipsa ca se esplicamu si imputarea facuta lui Iisusu cá e Samarineanu. Locuitorii Samariei si

a cetatii de frunte Sichar (Sichemu. Neapol. Flava, Cesarea) erau de nationalitatea si religiunea jidovésca. In cetatea Sichar au locuitu stramosiulu Iacob, aici e ingropatu si Iosifu fiulu séu. Iudeii inse nu-i considerau de urmatorii adevérati ai lui Moisi, ci ii priviau de ieretici si idololatri, ii urau fórté, nu aveau nici unu amestecu cu ei tienendui de necurati.

Samarinenii se inchinau lui Ddieu si ii aduceau jertfa in muntele Gariziau, ér Iudeii in Ierusalimu. Certele religionari intre Iudei si Samarineni sustan inca si pre timpulu lui Iisusu. Iudeii n'au incetatu a despretiui pre Samarineni si a-i uri ca pre nisce apostati, ieretici si inchinatori de idoli. Pentru aceea si imputarea in decursulu invetiaturei, ca Iisusu e Samarinean insémna ca elu propune invetiaturi mincinóse, neadeverate, invetiaturi ieretice si pagane. Opiniunea generala érá la Jidovi, ca draculu inséla pre omu cu cuvinte, ca elu e tatalu minciunei si alu neadeverului, si ca elu seduce pre inchinatorii cei adevérati la cinstirea idoliloru.

Premitiendu esplicarile aceste se revenimu la versu 48.

Imputarea cuprinsa in versu 48 in cuvintele Samarineanu esti si dracu ai, nu potu avea altu intielesu decatu acestu urmatoriu: Acum ne-amu incredintiati si mai bine din invetiatura ta ca esci Samarineanu si ca ai dracu, neamu convinsu ca esci ereticu si inveti invetiatura mincinósa. Satana grasese din tine, draculu din tine voesce se ne insiele, se ne abata de la credintia si cinstirea cea adevérata, tu voiesci se ne insieli cu invetiatura ta, se ne faci ieretici Samarineni si inchinatori de idoli.

Cá acesta e intielesulu versului 48, ne incredintiéza versulu urmatoriu, carele contine desvinovatirea lui Iisusu la imputarea din versu 48. Éta ce dice Christosu in versulu urmatoriu: „Respunsau Iisusu: eu dracu nu amu, ci cinstescu pre tatalu meu, si voi me ocariti pre mine (Cap 8 v 49).“ Dupa aceste le dice Christosu in versu 51, ca cine va tienea cuventulu lui, nu va vedea mórté. La aceste i respundu Jidovii in versu 52. Acum amu cunoscutu ca dracu ai, cáci daca a muritu Avramu si prorocii, dar cum se nu móra acei ce-ti primescu invetiatur'a.

Si versulu 52 are intielesulu ca Satana grasese minciuna prin gur'a lui Iisusu.

Din tóte aceste resulta, ca Dlu autoru au aplicatu reu tecsturile aceste, denaturandule intielesulu genuinu, deci si argumentarea Dlui autoru e falsa si neadeverata, ér provocarea la aceste locuri cu totul nepotrivita si neindreptatita. Acumu se esaminamu si celelalte dovedi. „Si in casulu de fatia pnevma inca nu insémna alta decât putere, puterea lui Ddieu. Despre acésta ne incredintiéza insusi Iisusu, carele dupa Luca 11, 20. dice ca: scóte dracii cu degetulu (en daktilo) lui Ddieu. La Marcu 11, 28. 33 cuvintele Beelzebul si pnevma theou sunt inlocuite prin exusia. Totu asemenea Mat cap 21, 23. 27. Prin urmare Pnevma theou nu este Duchulu celu sfantu ca persóna, ci putere Ddieésca, ca si daktilos (Luca 11, 20) in locu de dinamis sau choris.“

Se scrutamu dar realitatea basei si a acestoru 3 dovedi.

Despre tecstulu prim mi-amu facutu deja observarile mele la punctulu alu 4. A 2 doveda e tecstulu din S. Ev. Marcu cap 11 v 28 si 33, unde sustiene Dlu autoru ca Beelzebulu si pnevma teou suntu inlocuite prin cuventulu exusia (putere).

Înainte de toate observu ea Dlu autoru nu se pôte provoca la S. Marcu cap 11 v 28 si 33 ca la unu versu paralelu in carele Beelzebulu si pnevma ar fi substituite prin cuventulu putere. Causa simpla e ca S. Ev. Marcu nu tractéza de 2 ori intemplantura cu celu indracitu, ci numai odata intoemai ca si S. Ev. Luca. Acésta o face S. Ev. Marcu cap 3 in versurile de la 22 pana la 30. Aicea repetéza S. Ev. Marcu ceea ce dice S. Ev. Mateiu, aici ocure in versu 22 cuventulu Beelzebul, éra la S. Ev. Luca aflamu descrisa aceeași intemplantura la cap 11, unde in versu 20 cuventulu pnevma teon inlocuitu cu degetulu lni Ddiu.

A dova cauza din carea denegu eu paralelismulu versului 28 si 33 din cap 21 este ca in aceste 2 versuri cuventulu putere nu se referesce la puterea facerei de minuni ci cu totul la altceva, daru nici cuventulu putere nu însémna putere fizica séu spirituala naturala séu supranaturala ci aici însémna dreptulu séu autorizatiunea de a predica séu vesti cuventulu lui Ddiu.

Se vedemu dara a cui opiniune e adeverata, opiniunea Dlui autoru séu a mea.

Ca se incungiur repetarile superflue, voi tracta totdeodata si alu 3. argumentu ala Dlni autoru, teostulu din S. Ev. Mat. cap 21 v 23 si 27. Acésta o facu si pentru aceea căci versu 23 e paralelu cu v 28, si versu 27 cu versu 33 din S. Marcu cap 11. *Marcu cap 11 v 27, 28 si 33*: Si érași au venitu in Ierusalima, si umblându elu prin Biserica, au venitu la densulu Archiereii si carturarii si betrânii (v 27).

Si i-au disu lui: cu ce putere faci acestea; si cine ti-au datu tie acésta putere, ca se faci acestea (v 28).“

„Si respondiendu au disu lui Iisusu: nu stimu, si Iisusu respondiendu au disu loru; nici eu nu voi spune voua cu ce putere facu acestea (v 33).“ *Mateiu cap 21 v 23 si 27*: „Si venindu elu in Biserica, au mersu la densulu, când invetiá, Archiereii, si betrânii poporului dicendu: cu ce putere faci acestea, si cine ti-au datu tie puterea acésta (v 23).“

„Si respondiendu Iisusu au disu, nu stimu, dis'au loru si elu: nici eu nu voi spune voua cu ce putere facu acestea (v 27).“

(Va urmá.)

D i v e r s e.

* **O donatiune.** An'a Mocanu, veduv'a masu dupa Teodoru Rusu din Otlac'a a donatu precumu audimu pre sém'a fondului scolaru de acolo o casa si unu patrariu de pamentu estravilanu. Luandu notitia de acésta fapta generósa o recomandam cu deosebire in atentiunea preotimei si invetiatorilor nostri, rogandu-i ca la ocașiani bine venite se fia cu deosebita ingrigrice a capacítá pre poporeni cu daru de mana a sucurge cu câte o parte, fia cât de nensemata macar, din averea loru intru ajutorarea bisericii si scólei nóstre, ér donatórei i-esprimamu cea mai mare multiemita!

† **Necrologu.** *Georgiu Lazaru* advocatu in Ving'a, cu inima franta de durere aduce la cunoscentia

in numele seu, a socriloru sei *Davidu Nicora* si soci'a sa *Maria* nascuta *Sierbu*, a cumnatiloru sei *Aureliu* si *Valeriu Nicora*, precum in numele parintiloru sei *Ioanu Lazaru* si soci'a s'a *An'a* nascuta *Memetea*, a fratiloru sei *Teodoru*, *Gavrila* si *Ioanu*, si a suroriloru *Maria* maritata *Pop'a*, *Rosali'a*, si numerosiloru con-sangeni remasi in doliu, cá iubit'a si neuitat'a s'a socia respective fica, sora, nora, cumnata si consangéna *Ersil'a Lazaru* nascuta *Nicora* a repausatu in Domnulu in 2/14 Ianuariu a. c. diminéti'a la 3 óre in etate de 19 ani, si in a patr'a luna a casa-toriei sale fericite.

Remasitiile pamentesci ale repausatei se voru asiedia spre odichna eterna dupa ritulu orientalu, dela locuint'a parintiloru sei (Piat'a Franciscana Nr. 2), Dumineca in 3/15 Ianuariu an. 1882, la 3 óre dupa amédiadi. Fie-i tierin'a usiora si memori'a binecuvéntata! Aradu, la 2/14 Ianuariu 1882.

* **Necrologu.** in 14. dec. st. v. a repausatu *Mari'a*, soci'a preotului *P. Baiacu* din Baitia (*Rézbánya*) in etate de 32 de ani si in alu 15 anu alu casetoriei, lasandu in doliu siepte pranci minoreni. Fie-i tierin'a usiora!

* **Hirotoniri.** S'au hirotonitu in septemanile trecute de preoti Romulu Mangra pentru parochi'a din Rontau, protopresbiteratulu Oradii-mari, si Iustinu Bogdanu pentru parochi'a din Calugari, protopres. Beiusiului.

* **Monumentu comemorativu.** In Severin s'a constituitu unu comitetu pentru ridicarea unui monumentu comemorativu in onórea dilei de 8 Maiu 1866, cand Regele Carolu I a calcatu pentru prim'a óra pe pamentulu romanescu ca Domnu alu Romaniei. Monumentulu se va asiedia pe una din pietiele Severinului si se va grava pe dingsulu toate faptele maretie cari au ilustrata domnia Maiestatiei Sale. In acestu scopu, comitetulu a deschisu o subscriptiune publica, facendu unu caldurosu apelu la sentimentele de iubire si devotamentu a cetatieniloru mehedintieni, ca se contribuie la realisarea acestei idei nationale. In fruntea acestui comitetu figuréza ca presiedinte d. maioru N. Baicoianu, prefectulu judetiului. Casierulu insarcinatu cu stringerea contributiuniloru este d. Petre Chitiulescu. „Resb.“

* **Multiamita publica.** Se aduce din partea comitetulu parochialu greco-orientalu din S e m l a c u, taturoru acelor credintiosi, cari viediundu lips'a unui ornamentu preotiescu si cu toate apartinetórele lui — la sfatulu preotimei si din marinimositatea si evlavie loru fatia de cas'a lui Ddiu — au contribuitu la cumperarea acelu ornamentu dupa potintiele loru, — si anume: Preotulu Nicolau Ionescu 5 fl. v. a.; econ. Ioanu Calusieriu 5 fl. v. a.; Georgiu Hertiegu 5 fl. v. a.; Teodoru Ionutiasiu 5 fl. v. a.; Lazaru Istinu 4 fl. v. a.; Iacobu Suciu 3 fl. v. a.; Alexa Cianadanu 3 fl. v. a.; N. Verisianu 2 fl. Ilie Barn'a 2 fl., veduva Teodoru Morariu 2 fl. Gligoru Macianu 2 fl. Stefanu Imbrea 2 fl. Emanuelu Moldovanu 1 fl. Dimitrie Amarescu 1 fl. Gligoriu Calusieriu 1 fl. Florea Torsanu 1 fl. Ilie Julanu 1 fl. Lazaru Gulesiu 1 fl. Teodoru Mermeze 1 fl. Teodoru Marta 1 fl. Georgiu Tautianu 1 fl. Ioanu Ionutiasiu 1 fl. Ilisie Hertiegu 1 fl. Antoniu Mironu 1 fl. Nicolau Hertiegu 1 fl. Eman. Totu 50 cr. Danielu Pescariu 50 cr. Ilie Ardeleanu 60 cr. Ioanu Popianu 50 cr., si subscrisulu 2 fl. v. a.; de totu 57 fl. 10 cr. v. a. Priméscu dar resp. multiemita cordiala din partea

corporatiunii bis.,  r a totputentele Ddieu care scie r splati faptele bune si morale se trimita binecuvantarea sa asupra caselor lor ca se p ta implini mai de multe ori astfel de oferturi. — Semlacu, 27. Decemvre 1881. In numele com. par.: **D e m e t r i u G a n e a**, preotu.

* „**Curierul Financiaru**“ cu incepere de 1/13 Ianuaru 1882 va aparea in tóte dilele de lucru. Conditunile in care are a apară acestu diariu sunt acelea publicate prin tóte diarele din Romani'a, care au bine voit a ne da gratiosulu si bine-voitorulu loru concursu. In aceste condituni, „**Curierul Financiaru**“ devine reprezentantulu si aparatorulu tuturor intereselor materiale ale Romaniei, organulu miscarei economice romane.

Economistii dara, financierii agricultorii, comertiantii, magistratii, avocatii, ingenerii, antreprenorii de lucrari publice, rentierii si tóte stabilimentile economice, financiare si industriale impreuna cu publiculu cu care sunt in relatuni, voru gasi in „**Curierul Financiaru**“ o adeverata si fidela calausa in afacerile loru.

Afara de acést'a, prin Regulamentulu legeri Burselor sanctionatu si promulgatu de Maiestatea Sa Regele la 2 Decembe curentu, stabilendu-se că „cota autentica“ si publicatiunile oficiale ale Burselor si ale C merelor de comertiu se se faca, in de afara de Monitorulu Oficialu, si prin „**Curierul Financiaru**“ fiacare intielege de ce mare necesitate devine acestu jurnal financiaru pentru publiculu din tiéra si din strainetate, care, avendu dilnicu „cotele autentice“ si scirile financiare cele mai pr spete si mai esacte, are la indemana si elementele cele mai sigure pentru a se conduce cu cunostintia de cauza in operatiunile loru.

„**Curierul Financiaru**“ avendu o sectie a pume insarcinata cu colectarea tuturor tragerilor la sorti din tiéra si strainatate, va distribui c  „premiu Buletinulu seu de tragere la sorti“ tuturor persónelor care se voru abona.

Toti corespondentii dar si amicii „**Curierului Financiaru**“, carora li s'au incredintiatu liste de abonamente, sunt rugati a inapoia de urgentia acele liste spre a se potea regula nouilor abonati in scrisi cu 1 Ianuaru 1882, trimeterea diariului.

Acele din persóne care n'au potutu a se inscrie p na acum si care aru dori a se abona la „**Curierul Financiaru cotidianu**“ sunt asemenea rugate a trimite la Administratiunea diariului in Bucuresei Pasagiulu Romanu Nr. 2, cererea dloru, impreuna cu costulu abonamentulu, care e pentru Romani'a: 40 franci pe anu si 20 franci pe 6 luni,  ra pentru strainatate: 60 franci pe anu si 30 franci pe 6 luni.

Pentru mai multa inlesnire a abonentilor din judetie si din strainatate, banii se voru trimete prin mandate postale.

M. Minovieiu,
directorele „**Curierului Financiaru**.“

C O N C U R S E .

Pentru postul de capelanu-invetiatoriu langa preotulu lipsitu de vedere Genadiu Dobreiu din **Revetisiu**, in protopresbiteratulu Ienopolei — in urm'a dispusetiunei Prea Santiei Sale Domnului Episcopu diecesanu de datulu 18 Decembre 1881 Nru 2917—

prin acést'a se escrie concursu cu terminu de alegere pe 17 Ianuaru 1882, pana candu recuritiu voru avea a-si snbsterne recursese sale subscrisului comitetu si a se present  in biserica spre a se face cunoscutu alegetoriloru.

Venitele capelanului-invetiatoriu sunt:

1. de 1/4 sesiune de pamentu aratoriu
2. biru dela 55 case c te o mesura cucuruza
3. jumetate din stolele indatinate
4. 120 fl. ca salariu invetiatorescu
5. 10 sinice bucate
6. 6 stingeni de lemne, din cari se se incaldi sc  si scóla
7. 2 jugere pamentu invetiatorescu
8. quartiru liberu si d ne gradini.

Revetisiu, la 23 Decembre 1881

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ioanu Cornea** m. p. protopresbiteru.

Din lips'a competentiloru netienenduse alegere, a 2  ra se escrie concursu pre statiunea preoti sc  din **Hodosiu**, cu terminulu de alegere pre 24. Ianuaru 1882. st. v.

Emolumintele sunt: 1. sesiune pamentu aratoriu cu fan tia, quartiru liberu cu gradina, dela o cununie 4 fl. dela inmormontare preste 7 ani 3 fl. pana la 7 ani 1 fl. dela o molitva 20 cr. si dela 48 casi de fiescecare Nr. de casa 31 litre bucate, jumetate gr u, jumetate cucurudiu.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu avisati ca recursese loru instruate conformu statulu organicu, adresate subscrisului comitetu parochialu, se le ast rna Prea onoratulu Domnu protopresviteru tractulu, si pana la alegere se se presenteze in vreun'a dumineca s u serbatóre la sf nta biserica, spre a-si areta desteritatea in cantari si tipicu.

Hodosiu, la 26. Decembre 1881. st. v.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea mea: **Ioanu Tieranu** prot.

Pentru deplinirea parochiei de clasa III. din **Finisiu** cu fili'a **Valea-mare**, protopresbiteratulu B. Ineului se escrie concursu cu terminu de alegere pe 21 Ianuaru st. v. 1882.

Emolumintele sunt: 1. din parochia matre Finisiu 2/4 sesiune pamentu aratoriu de clas'a a III. dela 72 case biru c te o mesura de cucurudiu sfarmatu, st lele indatinate, cortelu cu gradina 1 1/2 iugeru.

2. Din Filia Valea mare biru dela 56 case o mesura de cucuruza sfarmatu si st lele indatinate.

Doritorii de a dobandi acésta parochia recursese loru adresate comitetulu parochialu, si instruate conformu stat. Org. pana in 17. Ianuaru 1882. voru av  ale substerne subscrisului protopresbiteru in Chisineu (Kisjen )

Finisiu, 30. Oct. 1871,

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Ioanu Cornea** m. p. ppresbiteru.